

Přicházím domů
svlékám plášť a pouštím si záznamník
pár vzkazů
a k tomu jeden co mi vzal klid.

Zdravím tě lásko, jak se máš?
Asi tě překvapí, že slyšíš můj hlas.
Hledal jsem léta modré z nebe,
tu cestu která ke štěstí vede.
Až jsem zjistil, po dlouhé době,
že cesta vede zpátky k tobě.

Poslouchám posté ten tvůj pláč, na zázraky nevěřím.
Nezvaným jsi hostem nečekej, nečekej u dveří,
nejsem tou ženou dávných snů,
tak mladou a horoucí,
sny za své ať vezmou, už mě neuprosíš.

Chci říct ti jenom, mám tě rád.
Za to že dokážeš, odpustit stokrát.
Vracím se k tobě, a jdu bosý
jako ten žebrák, co o vodu prosí,
dřív bujarý kůň bez otěží,
skromný čekám, u tvých dveří.

Chci říct ti jenom

Chce říct mi jenom

Mám tě rád,

Má mě rád

Za to že dokážeš

Za to že dokážu

Odpustit stokrát

Odpustit stokrát

Vracím se k tobě, a jdu bosý
jako ten žebrák, co o vodu prosí,
dřív bujarý kůň bez otěží,
skromný čekám, u tvých dveří.

Poslouchám tiše ten tvůj pláč
a zázrak se nekoná
až zaklepáš vím, že řeknu ti, tak pojď dál